

re tilrettelæggelse og bedre koordinering af opgaverne vedrørende det samlede sundhedsvæsen samt administrative forenklinger.

Lovforslaget har ingen direkte økonomiske konsekvenser for staten eller amtskommunerne.

Lovforslaget har været forelagt for Amtsrådsforeringen i Danmark, Sygesikringens Forhandlingsudvalg, Kommunernes Landsforening, Københavns og Frederiksberg kommuner, finansministeriet, justitsministeriet, socialministeriet, sikringsstyrelsen, sundhedsstyrelsen og industriministeriet.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1

Til nr. 1. (§ 2, stk. 3 og 5, § 4, § 6, stk. 5, og § 10, stk. 1 og 2).

Forslaget er en konsekvens af opgaveomlægningen mellem socialministeriet og indenrigsministeriet.

De nævnte bestemmelser i den gældende lov tillægger sikringsstyrelsen kompetence til at fastlægge regler og træffe afgørelser på forskellige områder.

Efter § 2, stk. 3, fastsætter sikringsstyrelsen de nærmere regler for anmeldelse af valg af sikringsform til det sociale udvalg. § 2, stk. 5, giver det sociale udvalg adgang til også uden for det af »sikringsstyrelsen« fastsatte tidspunkt at tillade skift fra gruppe 2 til gruppe 1 for personer, der modtager sygehjælp efter bistandsloven eller af rådighedsbeløbet for personlige tillæg til sociale pensioner.

Efter § 4 fastsætter sikringsstyrelsen regler om mulighed for også i øvrigt i særlige tilfælde at skifte fra gruppe 2 til gruppe 1 uden for de normale terminer.

Efter § 6, stk. 5, kan amtsrådets social- og sundhedsudvalg bestemme, at en gruppe 2-sikret også uden for de normale terminer, der er fastsat af »sikringsstyrelsen«, skal overføres til gruppe 1, hvis den gruppe 2-sikrede har fået så omfattende ydelser af lægehjælp, at der må anses at foreligge misbrug af retten til tilskud.

Til nr. 2 og 4. (§ 6, stk. 5, § 23, stk. 1, 1. punktum, og § 24, stk. 5).

Efter § 6, stk. 5, er det amtskommunens social- og sundhedsudvalg, der træffer beslutning om ufrivillig overførelse af en gruppe 2-sikret til gruppe 1, hvis den gruppe 2-sikrede har haft et så omfattende forbrug af lægehjælp, at der må anses at foreligge misbrug.

Efter § 23, stk. 1, er det amtsrådets social- og sundhedsudvalg, der træffer afgørelser efter sygesikringslovens §§ 6–12, § 15 og § 19.

§ 24, stk. 5, indeholder reglen for klage over de afgørelser, der er truffet af amtskommunens social- og sundhedsudvalg.

Bestemmelserne om, at det er amtsrådets social- og sundhedsudvalg, der træffer disse afgørelser, foreslås ophævet, da det er uhensigtsmæssigt, at der i speciellovgivningen er bestemmelser om, at der skal tillægges de stående udvalg nærmere bestemte opgaver, jfr. også betænkningen om kommunale styrelsesformer (betænkning 894/1980, side 81–82). Fordeling af opgaver mellem stående udvalg sker ved fastsættelse i amtskommunens styrelsesvedtægter, der vedtages i amtsrådet, og der bør ikke i denne henseende være bindinger i speciallovgivningen.

Bestemmelsen indeholder da heller ikke en tilsvarende binding med hensyn til den udvalgmæssige placering af sygesikringsopgaverne i Københavns og Frederiksberg kommuner.

Der er ikke tilsigtet nogen ændring i den hidtidige fremgangsmåde med hensyn til at træffe kommunale beslutninger, dvs. at afgørelser normalt træffes af et stående udvalg under amtsrådet efter de almindelige regler i den kommunale styrelseslov.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3. (§ 9, stk. 1).

Den gældende bestemmelse i § 9, stk. 1, 3. punktum, fastslår, at tilskud til behandling hos fysioterapeut på klinik kun kan ydes, hvis klinikken er godkendt af amtsrådet, i Københavns og Frederiksberg kommuner af kommunalbestyrelsen. Ifølge § 9, stk. 1, 4. punktum fastsætter Sundhedsstyrelsen regler for klinikkens indretning.

Med hjemmel i denne lovbestemmelse har sundhedsstyrelsen i bekendtgørelse nr. 580 af 14. december 1981 fastsat forskellige, ret detaljerede regler for klinikernes indretning. Der er f.eks. fastsat regler om mindste arealstørrelse, om dagslysadgang, om effektiv ventilation og om gulvbelægnings art. Der er også fastsat regler om mulighed for ugenert omklædning, om mulighed for hvile for patienten efter behandling, om venteplads og garderobeplads.

Lovbestemmelsen og de i medfør af denne temmelig detaljerede regler for indretningen foreslås ophævet som led i regeringens bestræbelser for forenkling og regelsanering. Det forekommer unø-